

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Η ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΚΑΛΑΡΕΜΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ. ΟΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΓΟ Ν'ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΟΥΜΕ ΣΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΝΑ ΔΙΚΑΖΟΥΝ !

ΑΘΗΝΑ, 4 ΔΕΚΕΜΒΡΗ - τεύχος 116

Φίλε αναγνώστη,
Λόγοι πολιτικής και λόγοι πολιτικοί (ως ένα σημείο και ιδεολογικοί) είχαν οδηγήσει μερικούς από τους συντάκτες του τεύχους 115 του Αναρχικού στην άποψη ότι θα ήταν λάθος μια οποιαδήποτε εμπλοκή των Αναρχικών με το Πολυτεχνείο στις 17 Νοέμβρη 1995.

Από τα όσα είχαν προηγηθεί με τους Κνίτες και τους Πασόκους, ξέραμε ότι ήταν αποφασισμένοι να δημιουργήσουν επεισόδια και προβοκατόρικες ενέργειες εναντίον των Αναρχικών ομάδων και ατόμων που θα πλησίαζαν είτε στο Πολυτεχνείο, είτε στην πορεία, με σκοπό την έκθεσή μας στην κοινή γνώμη και με αποτέλεσμα τον ξυλοδαρμό και τη σύλληψη συντρόφων μας από τους μπάτσους. Ακόμη, είχαμε πληροφορίες ότι κάποιοι αστυνομικοί προσκείμενοι σε συγκεκριμένες ομάδες συμφερόντων (Νέα Δημοκρατία, Πασοκικές φράξιες) θα επιχειρούσαν όξυνση της κατάστασης (ήδη τεταμένης με τα τραγικά παρατράγουδα της εξέγερσης των κρατουμένων του Κορυδαλλού, αλλά και με τις αψιμαχίες Αναρχικών και κάθε φύσεως εξουσιαστών μέσα κι έξω από το Πολυτεχνείο).

Αυτοί ήταν οι πολιτικοί λόγοι.

Οι λόγοι πολιτικής αφορούσαν τον τρόπο και τα μέσα με τα οποία θα πλησιάζαμε περισσότερο την κοινή γνώμη και θα την ευαισθητοποιούσαμε σχετικά με τις πρόσφατες άδικες και παράνομες καταδίκες (του Κρητικόπουλου, του Μπαλάφα, του Καμπούρη), σχετικά με την εξέγερση του Κορυδαλλού, σχετικά με τις πρόσφατες αστυνομικές σκευωρίες (και μη) σε βάρος συντρόφων μας και, πάνω απ'όλα, σχετικά με την απεργία πείνας που είχε ξεκινήσει στις 10 Οκτώβρη ο σύντροφος Κώστας Καλαρέμας. Πιστεύαμε ότι η δημιουργία επεισοδίων θεαματικής φύσης θα «έθαβε» τους κύριους στόχους μας και - σε τελική ανάλυση - θα «έστρεφε τον κόσμο εναντίον μας».

Πέρ'απ'όλα αυτά, υπήρχαν και λόγοι καθαρά πρακτικοί. Το Πολυτεχνείο, σαν κτιριακό συγκρότημα ανοιχτό απ'όλες τις μεριές δεν είναι ο κατάλληλος χώρος για οχύρωση και άμυνα λίγων ανθρώπων (χρειάζονται κάμποσες χιλιάδες για να το κρατήσουν). Από την άλλη μεριά, μην επικοινωνώντας με άλλα κτίρια, δεν διαθέτει οδούς διαφυγής των εγκλείστων στην περίπτωση εισβολής.

Φίλε αναγνώστη,
Κάποιοι άλλοι απ'τους συντρόφους μας σκέφτηκαν διαφορετικά. Είδαν ότι το Πολυτεχνείο ήταν, για λόγους πολιτικής, ο καταλληλότερος χώρος (και χρόνος) προβολής των ίδιων θεμάτων που απασχολούσαν κι εμάς. Πρώτα απ'όλα επειδή σαν χωροχρονικό σημείο έχει μιαν ιδιαίτερη συναισθηματική φόρτιση και για τον πολύ κόσμο που το θεωρεί «σύμβολο» της ιστορικής εξέγερσης του 1973, αλλά και για τους Αναρχικούς που βλέπουν εκεί τη συνέχεια της ίδιας τους της ύπαρξης, αφού ήταν εκεί και το 1973, και το 1980, και το 1985, και το 1990, και το 1991, και πέρισυ και πρόπερσυ κι όχι μόνο στις 17 Νοέμβρη, αλλά κάθε φορά που το καλούσε ο αγώνας μας για την ελευθερία. Εκτός αυτού, κάθε χρόνο στις 17 Νοέμβρη, εκτός από τα μάτια του κόσμου, πάνω στο Πολυτεχνείο στρέφονται κι όλες οι φωτογραφικές και τηλεοπτικές κάμερες. Ποιό άλλο μέρος θα ήταν καλύτερο για να φωνάξουν την αλληλεγγύη τους στους φυλακισμένους συντρόφους, για ν'απαιτήσουν την απελευθέρωση του Κώστα Καλαρέμα, για να συμπαρασταθούν στους εξεγερμένους του Κορυδαλλού ;

Φίλε αναγνώστη,
είναι προφανές ότι το κείμενο που διαβάζεις έχει γραφτεί από εκείνους που - για τους λόγους που αναφέραμε - δεν συμφωνούσαν με τη συγκέντρωση των Αναρχικών στο Πολυτεχνείο. Τα όσα γράφονται για όσους διάλεξαν το Πολυτεχνείο σαν χωροχρόνο έκφρασης των Αναρχικών ιδεών και της συμπαράστασης στους Αναρχικούς και μη κρατούμενους, δεν είναι ούτε πλήρη, ούτε αυθεντικά. Είναι απλά κάποιες σκέψεις των πρώτων και μόνο.

Η «διαφωνία» αυτή, ωστόσο, δεν μπορεί - σε καμμιά περίπτωση - να αντιμετωπιστεί σαν «διαφωνία ιδεολογική», όπως - το τονίζουμε - θα ήθελαν κάποιοι.

Ποιοί είναι αυτοί οι «κάποιοι» ;

Μα δεν μπορεί να είναι άλλοι από αυτούς που δημιούργησαν τα όσα δημιούργησαν στο Πολυτεχνείο.

Είναι κατ'αρχήν οι εχθροί και πολύ περισσότερο οι «φρουροί» του «πενεπιστημιακού ασύλου».

Είναι ο πρύτανις του ΕΜΠ και οι συγκλητικοί. Δεν πρέπει να ξεχνάει κανείς ότι κύριος σκοπός του «πανεπιστημια-κού ασύλου» είναι η διασφάλιση της ε**λεύθερης έκφρασης και διακίνησης των ιδεών.**

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Από τη στιγμή που αυτός ο σκοπός παραμερίζεται από άλλες σκοπιμότητες, έχουμε **ωμή παραβίαση του «πανε-πιστημιακού ασύλου».**

Το «άσυλο», λοιπόν, παραβιάζεται πολύ πριν την είσοδο των αστυνομικών στις 18/11/95... πολύ πριν την είσοδο των Αναρχικών στις 17/11/95... Παραβιάζεται, μέρες πριν, από τον πρύτανι και την σύγκλητο του ΕΜΠ, που αποφασίζουν να «περιφρουρήσουν» (με τον τρόπο που «περιφρούρη-σαν») τον χώρο.

Ποιός ήταν ο τρόπος αυτός ; Μα, είναι πασίγνωστος. Επιστράτευσαν κάποιους φοιτητές και αρκετούς συνδικαλιστές **συγκεκριμένης πολιτικοϊδεολογικής τοποθέτησης (μέλη του ΠΑΣΟΚ, του ΚΚΕ, των νεολαιών και των φοιτητικών-συνδικαλιστικών τους παρατάξεων).**

Στόχος αυτών των «επίστρατων» είναι **η παρεμπόδιση της έκφρασης και της ελεύθερης διακίνησης των Αναρχικών ιδεών.**

Η προβοκάτσια, λοιπόν, στήνεται. Προηγείται η προσφιλέστατη στους εξουσιαστικούς κύκλους λασπολογία και συκοφάντηση. «Κουκουλοφόροι», «γνωστοί-άγνωστοι», «βάνδαλοι», «χούλιγκανς» κλπ. είναι οι χαρακτηρισμοί που αποδίδουν οι παραπάνω «φρουροί του πανεπιστημιακού ασύλου» στους φορείς ιδεών, επειδή - απλά κι απροσχημάτιστα - οι ιδέες αυτές διαφέρουν απ'τις δικές τους. **Η ελεύθερη έκφραση και διακίνηση των ιδεών, ένα από τα αναφαίρετα και ιερότερα ανθρώπινα δικαιώματα, έχει ήδη παραβιασθεί...** και, μάλιστα, αρκετές μέρες πριν τις 17 Νοέμβρη και την είσοδο των Αναρχικών στον χώρο του Πολυτεχνείου.

Οι «φρουροί» του «πανεπιστημιακού ασύλου», όμως, προχωρούν (ήδη πριν τις 17/11) και στην λήψη **καθαρά αστυνομικών μέτρων για να εμποδίσουν την διακίνηση των ιδεών :** σχηματίζουν ομάδες τραμπούκων, τους οπλίζουν με ρόπαλα κι αλυσίδες, τους φοράνε στολή (περιβραχιόνιο) και τους δίνουν την εντολή **να χτυπάνε όποιον δεν γουστάρουν !** Όποιος αντιστέκεται στην καταστολή, βαφτίζεται αμέσως «προβοκάτορας», «πράκτορας», «χαφιές»... και παραδίδεται στα ΜΜΕ για τα περαιτέρω...

Η ομοιότητα αυτών των «φρουρών του πανεπιστημιακού ασύλου» με τους διακηρυγμένους εχθρούς του θεσμού δεν είναι καθόλου τυχαία.

Οι Χρυσαυγίτες, οι Κνίτες, οι Πασκίτες και οι συγκλητικοί καθηγητές συμφωνούν στην **«ανάγκη της κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου». Διαφωνούν μόνο στον τρόπο και στην έκταση αυτής της κατάργησης.**

Οι πρώτοι (ομολογημένα πιο έντιμοι) ζητούν την πλήρη κατάργηση και την άρση του «πανεπιστημιακού ασύλου» για όλους. Οι δεύτεροι (πιο ανέντιμοι) ζητούν την ισχύ του «ασύλου» μόνο για τους ίδιους και τους κατά καιρούς φίλους τους και την κατάργηση και άρση του για όλους όσους δεν συμφωνούν μαζί τους.

Τον συντονισμό της δράσης των «φρουρών» και των εχθρών του «ασύλου» αναλαμβάνει, φυσικά, το κράτος, δηλαδή η αστυνομία και οι μυστικές υπηρεσίες.

Οι επαφές των πρυτανικών και συγκλητικών αρχών του ΕΜΠ με το υπουργείο δημόσιας τάξης είναι γνωστές κι έχουν καταγραφεί σ'όλες τις εφημερίδες και τα ΜΜΕ, 15 τουλάχιστον μέρες πριν τις 17 Νοέμβρη.

Οι επαφές της ηγεσίας του ΚΚΕ με την ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ., που δεν αφορούν μόνο την «τήρηση της τάξης και το δρομολόγιο που θα ακολουθήσει η πορεία προς την αμερικάνικη πρεσβεία», αλλά και τα «μέτρα τάξης γύρω και μέσα στο Πολυτεχνείο», είναι κι αυτές γνωστές.

Οι επαφές του ΠΑΣΟΚ και της ΠΑΣΚΕ με τον Σήφη Βαλυράκη είναι «δοσμένες από χέρι».

Τέλος, οι επαφές της «Χρυσής Αυγής» με την ηγεσία της αστυνομίας και της ΕΥΠ είναι τόσο γνωστές, όσο είναι κι η χρηματοδότηση της χιτλερικής οργάνωσης από τα «μυστικά» κονδύλια του υπουργείου εξωτερικών και της γενικής γραμματείας τύπου και πληροφοριών.

Η παραβίαση του «ασύλου», όμως, συντελείται και μ'έναν άλλο, «κομψότερο» τρόπο, ήδη από τις πρώτες μέρες που ακολουθούν την πτώση της χούντας. Ξεχνώντας τους πολυάριθμους μαθητές και τους εξίσου πολυάριθμους εργάτες κι αγρότες που συμμετέχουν στην κατάληψη του Πολυτεχνείου το 1973, σπεύδουν όλοι να μιλήσουν απλά και μόνο για μια «φοιτητική εξέγερση», ξεκομμένη απ'τα κοινωνικά της πλαίσια και αδειασμένη απ'το κοινωνικό της περιεχόμενο. Απ'το σημείο αυτό και μετά είναι πανεύκολο για την εξουσία να περιορίσει το νόημα του ασύλου και να το μετατρέψει σε, αρχικά, «άσυλο φοιτητών» και, στη συνέχεια σε «άσυλο ιστορικών ντουβαριών»... Η επιχείρηση κατάργησης του «ασύλου», τέλος, ολοκληρώνεται με την... **ψήφιση νόμου για την προστασία του !**

Φίλε αναγνώστη,

δεν χρειάζεται να μακρυγορήσουμε. Θα περιοριστούμε να πούμε ότι **οι νόμοι που ψηφίζονται από την εξουσία δεν προστατεύουν ποτέ τα δικαιώματα. Πάντα τα περιορίζουν.** Στην περίπτωση του «πανεπιστημιακού ασύλου», οι νομοθέτες όρισαν ωμά την δυνατότητα της εξουσίας να αίρει το άσυλο, όταν και όπως την συμφέρει.

Η μόνη προστασία του εκτός εισαγωγικών ΑΣΥΛΟΥ είναι η χρησιμοποίησή του ΑΠ'ΟΛΟΥΣ.

Κι η μόνη προστασία του δικαιώματος της ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ είναι η ΑΣΚΗΣΗ του.

Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΙΔΕΩΝ ΣΤΙΣ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1995 ΗΤΑΝ ΠΡΑΞΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΣΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ ΠΟΥ ΚΙΝΔΥΝΕΥΑΝ (και κινδυνεύουν) ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ, ΤΟΥΣ ΠΑΣΟΚΟΥΣ, ΤΟΥΣ ΝΑΖΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΙΚΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ «ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ» ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ.

Για να τα πούμε λοιπόν σταράτα :

Οι αυτόκλητοι «φρουροί» του «πανεπιστημιακού ασύλου», οι παραπάνω ΧΑΦΙΕΔΕΣ, ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΕΣ & ΑΣΦΑΛΙΤΕΣ, είναι οι πιο ύπουλοι εχθροί όχι μόνο του ασύλου, αλλά όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Οι όποιες διαφωνίες μας με κάποιους συντρόφους παραμερίζονται αναγκαστικά.

Η μόνη κριτική που μπορούμε να τους ασκήσουμε είναι ίσως η «ευκολία» με την οποία «τσίμπησαν» στην στημένη προβοκάτσια των Μαρκάτου-κυβέρνησης-ΚΚΕ-χιτλερικών-αστυνομίας-ΕΥΠ.

Αν τα πράγματα είχαν εξελιχθεί διαφορετικά, θα μπορούσαμε, ίσως, να πέσουμε με την ίδια ευκολία στην παγίδα να κατηγορήσουμε τους ίδιους συντρόφους για αδιαφορία μπροστά στην περιστολή των παραπάνω βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Όσο για την λασπολογία που έχουν εξαπολύσει οι, εξπέρ της λάσπης, ηγετικοί κύκλοι του ΚΚΕ και του ΝΑΡ, δεν αξίζει τον κόπο ν'ασχοληθεί κανείς μαζί της από πολιτική πλευρά. Μόνο ψυχοπαθητικό φαινόμενο μπορούμε να την χαρακτηρίσουμε. Ψυχοπαθητικό και... ιστορικό. Τί τους φταίνε οι κακόμοιροι οι οπαδοί τους (η ανοησία δεν είναι ποινικό αδίκημα) να έχουν ηγέτες τους τον Ντάνο Κρυστάλλη ή τον Κώστα Θέο (που τον πάντρεψε ο μεταξικός υπουργός ασφαλείας Μανιαδάκης) κι εκείνους που κάρφωσαν τον Μπελογιάννη και τον Πλουμπίδη ;

ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ ΝΑ ΜΗ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΣΚΟΙΝΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΥ.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Συνεχίζουμε και στο σημερινό τεύχος την παρουσίαση των διαφόρων οργανώσεων της άκρας δεξιάς που έδρασαν στη χώρα, από την πτώση της χούντας (24/7/1974) μέχρι σήμερα.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΧΡΙΣΚΕΛ) και ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΧΡΙΚΕ)

Όπως είπαμε και στις προηγούμενες συνέχειες αυτής της έρευνας, η ελληνική ακροδεξιά δεν διακρίνεται για την ενότητά της. Ο κάθε ακροδεξιός πιστεύει ότι αυτός είναι ο μόνος άξιος, αν όχι να σώσει την πατρίδα, τουλάχιστον να την αρμέξει...

Χαρακτηριστική περίπτωση αυτής της ενδο-ακροδεξιάς φαγωμάρας αποτελεί η διαμάχη Δημάρατου - Γούρα.

Ας έρθουμε, όμως, στα γεγονότα...

Το ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ιδρύθηκε στα τέλη του 1975 - αρχές του 1976. Η πρώτη επίσημη εμφάνιση γίνεται το Φλεβάρη του 1976. Σύμφωνα με δημοσίευμα του περιοδικού ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ της 26/2/1976, ανάμεσα στα ιδρυτικά του μέλη είναι οι γνωστοί χουντικοί Αθανάσιος Τσαρμακλής και Ιωάννης Στειακάκης. Πρόεδρος του «κόμματος» είναι ο Σωκράτης Δημάρατος.

Μέρος στ΄

Την ίδια εποχή, ο Στέφανος Στεφανόπουλος που ετοιμάζεται να αναλάβει την ηγεσία του ακροδεξιού-φιλομοναρχικού κόμματος που βρίσκεται στα σκαριά, σπεύδει να δηλώσει ότι δεν έχει καμμία σχέση με τον Σωκράτη Δημάρατο και το ΧΡΙΣΚΕΛ (αφού ο Δημάρατος θεωρείται από πολλούς σαν «ένας απλός γραφικός τύπος, ολίγον γελοίος»).

Στις 24/2/1976 το ΧΡΙΣΚΕΛ εκδίδει την ακόλουθη ανακοίνωση (που την αναδημοσιεύουμε από τον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ της επόμενης μέρας) :

> Το Χριστιανοδημοκρατικόν Κόμμα Ελλάδος, ως κόμμα αποκλειστικώς του ελληνικού λαού, έχον καταστατικώς και άλλως διακηρύξει ότι αποβλέπει εις την άσκησιν της πολιτικής του δια της δεδηλωμένης βουλήσεως του ελληνικού λαού, εκφραζομένης δι' ελευθέρων εκλογών, θεωρεί υποβολιμαία και κακόβουλα τα δημοσιεύματα μερίδος του Τύπου, δια των οποίων επιδιώκεται η ανάμειξίς του εις ενεργείας ξένας προς τας αρχάς του. Συνεπώς, το «ΧΡΙΣΚΕΛ», το οποίον απορρίπτει κατά τον πλέον κατηγορηματικόν τρόπον πάσαν ανάμιξιν των ξένων εις τα εσωτερικά θέματα της Ελλάδος, οιανδήποτε μορφήν και αν έχη και οιονδήποτε στόχον και αν εξυπηρετή, θεωρεί τα αντιθέτως γραφέντα, ως κακοήθεις συκοφαντίας, που υποκρύπτουν άλλας επιδιώξεις και πρέπει να αποδοθούν εις εσκεμμένας ενεργείας των κατά του αστικού κράτους στρεφομένων. Ούτω, τα γραφέντα περί «έξωθεν εντολών» και συσκέψεων με την συμμετοχήν εκπροσώπου ξένου μονάρχου (βλ. ΑΥΓΗ, 22/2/1976), είναι ξένα προς το «ΧΡΙΣΚΕΛ», η ίδρυσις του οποίου εύρεν ήδη ευμενή απήχησιν εις τον ελληνικόν λαόν, ο οποίος δια τηλεγραφημάτων του εκφράζει την ικανοποίησιν των αστών και αγροτών δια την δημιουργίαν ενός πολιτικού οργανισμού εκφράζοντος τους πόθους και τας δημοκρατικάς αντιλήψεις των Ελλήνων.

Την 1/3/1976 γίνεται κι ο απαραίτητος.. αγιασμός στα γραφεία του «κόμματος», στην οδό Μάρνη 12, που συνοδεύεται, φυσικά, κι από μακροσκελέστατο λόγο του Σωκράτη Δημάρατου.

Στις 3/6/1976, στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ δημοσιεύεται κι η είδηση της πρώτης τακτικής συνέλευσης του ΧΡΙΣΚΕΛ :

> Συμφώνως προς ανακοίνωσιν του κόμματος «ΧΡΙΣΚΕΛ», την παρελθούσαν Κυριακήν συνήλθον εις τακτικήν γενικήν συνέλευσιν τα ιδρυτικά μέλη αυτού.
>
> Κατ' αυτήν : α) Επεκυρώθησαν το καταστατικόν του κόμματος και ο γενικός κανονισμός διαρθρώσεως και λειτουργίας αυτού. β) Εξουσιοδοτήθη το Δ.Σ. δια τον καθορισμόν του σήματος του κόμματος και γ) Εξελέγη η πρώτη αιρετή διοίκησις εκ των
>
> 1) Δημάρατος Σωκράτης, Πρόεδρος του κόμματος.
> 2) Μαρκάκης Γ. Πρώην υπουργός δημοσίων έργων.
> 3) Σαράντης Θ. Πρώην υπουργός Βορείου Ελλάδος.
> 4) Χρυσαφίδης Ο. Επιμελητής Πανεπιστημίου.
> 5) Καίνιχ Φ. τ. δ/ντής ΔΕΗ.
> 6) Αναγνώστου Γ. υποστράτηγος ε.α.
> 7) Αγγελάκος Ε. δικηγόρος - δημοσιογράφος.
> 8) Κλεώπας Α. έμπορος.
> 9) Λάλος Κ. τ. προϊστάμενος ΟΣΕ.
> 10) Τσούτρας Μ. γιατρός.
> 11) Παναγιωτόπουλος Ν. δημοσιολόγος.
> 12) Βλαχογιάννης Β. επιστήμων - κλωστοϋφαντουργός.
> 13) Μπέης Ν. κτηματίας.
>
> Αναπληρωματικά μέλη του Δ.Σ. εξελέγησαν οι:
>
> 1) Φιλίππου Σ. αρχιτέκτων - τ.δήμαρχος (σημ.του Α. στα Ιωάννινα επί χούντας.
> 2) Σεραφειμίδης Γ. ασφαλιστής.
> 3) Καρακάσης Ν. έμπορος.
> 4) Μανιόπουλος Χ. ανώτερος αξιωματικός ε.α.
> 5) Κοκοράκης Γ. ανώτερος αξιωματικός ε.α.
> 6) Καψάλης Κ. ανώτερος αξιωματικός ε.α.

Η πληθώρα επίκαιρης ύλης μας υποχρεώνει να διακόψουμε εδώ τα όσα αναφέρονται στο ΧΡΙΣΚΕΛ, το ΧΡΙΚΕ και τις μεταξύ τους διαμάχες. Θα συνεχίσουμε στο επόμενο τεύχος.

ΤΟ ΣΤΗΣΙΜΟ ΜΙΑΣ (ΚΑΤΑ)ΔΙΚΗΣ ΣΕ ΕΙΚΟΝΕΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Όταν, μετά από άγριο ξυλοδαρμό, με σήκωσαν απ'την άσφαλτο και με οδήγησαν στην κλούβα, με τίποτα δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα υποχρεωνόμουν να περάσω τα επόμενα 3,5 χρόνια της ζωής μου στη φυλακή. Το σκηνικό, όμως, είχε στηθεί ήδη, οι υπόλοιποι «ηθοποιοί» είχαν πάρει τις θέσεις τους (ένας, μάλιστα, είχε πάρει διπλό ρόλο) και μέναμε εμείς οι τέσσερεις για να συμπληρωθεί το «καστ».

ΠΡΙΝ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ

Οι διαθέσεις των μπάτσων εκείνη τη μέρα είχαν φανεί από νωρίς. Δυο κλούβες αραγμένες στην ίδια πλατεία που 'χε γίνει το κάλεσμα για συγκέντρωση-πορεία αλληλεγγύης στον φυλακισμένο, απεργό πείνας, αναρχικό Κ.Καλαρέμα, παρατεταγμένοι ΜΑΤατζήδες σε απόσταση λιγότερη από 10 μέτρα μακρυά από μας, ΖΗΤΑδες, ασφαλίτες, αστυνόμοι, ΜΑΤατζήδες, κλούβες παντού τριγύρω. Μέσα σ'αυτό το έντονα φορτισμένο κλίμα, οι γνώμες μας διχάζονται. Πολλοί προτείνουν να μην πραγματοποιήσουμε την πορεία, καθώς θεωρούσαν σίγουρη τη βίαιη καταστολή της - όπως και τελικά έγινε. Η δεύτερη άποψη υποστήριζε ότι δεν έπρεπε να υποκύψουμε στο κλίμα τρομοκρατίας που 'χε δημιουργηθεί, ματαιώνοντας την πορεία, καθώς κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε άσχημο προηγούμενο, δεδομένου ότι είχε ήδη, στο πρόσφατο παρελθόν, αναβληθεί πορεία στη Θεσσαλονίκη για τον ίδιο λόγο. Επικράτησε η δεύτερη άποψη κι έτσι κατά τις 19.00΄ κατεβήκαμε στο δρόμο για να ξεκινήσουμε. Η πορεία αυτή, εν τέλει, δεν έγινε ποτέ.

Η ΣΥΛΛΗΨΗ

Με το που κατέβηκαν κι οι τελευταίοι συγκεντρωμένοι απ'την πλατεία Καμάρας - όσοι εν τω μεταξύ είχαν παραμείνει και δεν είχαν αποχωρήσει τρομοκρατημένοι - τα ΜΑΤ μας πλησίασαν, μας περικύκλωσαν σχηματίζοντας γύρω μας ένα «Πι», ενώ αυτοί που βρίσκονταν πίσω απ'την ουρά της πορείας άρχισαν, χωρίς καμμιά προειδοποίηση και υπό τους ήχους απ'τα μαρσαρίσματα των ΖΗΤΑδων, να σπρώχνουν με τις ασπίδες τους και στη συνέχεια να χτυπούν αδιακρίτως με γκλόμπς, γροθιές και κλωτσιές. Στον πανικό που επακολούθησε καθώς ορισμένοι προσπαθούσαν να κινηθούν προς τα μπροστά για να προφυλαχθούν, ενώ άλλοι προσπαθούσαν να συγκροτήσουν αλυσσίδες, οι μπάτσοι βρήκαν την ευκαιρία να συλλάβουν εμάς τους τέσσερεις, φέρνοντας εις πέρας την αποστολή που τους είχε ανατεθεί. Το ότι οι μπάτσοι είχαν σαφείς «εξ άνωθεν» εντολές, να προκαλέσουν επεισόδια και να συλλάβουν άτομα, είναι πασιφανές.

«ΜΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΣΑΣ ΧΤΥΠΗΣΑΝ ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΟΙ ΕΤΣΙ, ΔΙΧΩΣ ΛΟΓΟ ; ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΥΤΟ ;»

(πραγματικά διατυπωμένη απορία της προέδρου του δικαστηρίου)

Η σύλληψή μας ήρθε να προστεθεί σ'ένα μακρύ κατάλογο ο οποίος καταγράφει ένα πογκρόμ διώξεων, συλλήψεων, εξοντωτικών ποινών εναντίον ατόμων που προέρχονται απ'τον ευρύτερο αναρχικό χώρο (με μόνη, ίσως, εξαίρεση την 4ετή κάθειρξη του αρνητή στράτευσης Ν.Καρανίκα που προέρχεται απ'το χώρο του Συνασπισμού). Στον κατάλογο αυτόν περιλαμβάνονται και πολλές ποινικές διώξεις-σκευωρίες πολιτικών και κοινωνικών αγωνιστών συνταγμένες σ'ένα ευρύτερο σχέδιο ποινικοποίησης των πολιτικών-κοινωνικών αγώνων και του αναρχικού χώρου ειδικότερα (π.χ. περιπτώσεις Γ.Μπαλάφα, Ο.Καμπούρη, Κ.Κλαρέμα). Σε αυτό πάνω-κάτω το πλαίσιο, με σκοπό αφ'ενός την προσωπική μας εξόντωση, αλλά κυρίως, μέσω της παραδειγματικής μας τιμωρίας, την κατατρομοκράτηση «των υπολοίπων», μεθοδεύτηκε η σύλληψη και καταδίκη μας.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Η ΔΙΚΗ

Το κράτος και οι διωκτικοί του μηχανισμοί φαίνεται πως έχουν πάρει απόφαση να τελειώνουν μια και καλή με τον αναρχικό χώρο.
Κληθήκαμε να (κατα)δικαστούμε σε μια χρονική συγκυρία - μια μόλις μέρα μετά την επέτειο του Πολυτεχνείου - που τα ΜΜΕ εξαπέλυαν μύδρους για την «ανεξέλεγκτη δράση» των «εμπρηστών», «γνωστών-αγνώστων», «κουκουλοφόρων» κλπ., ζητώντας την κεφαλή τους επί πίνακι, σε μια χρονική συγκυρία που το πανεπιστημιακό άσυλο στην Αθήνα καταλύεται και 504 άτομα συλλαμβάνονται.
Το αποτέλεσμα της δίκης μας ήταν γνωστό απ'την αρχή, όσον αφορά την τελική αθώωση ή ενοχοποίησή μας. Η σύνθεση της έδρας ήταν ενδεικτική του τί μέλλει γενέσθαι. Ο εισαγγελέας υπηρεσίας, που διέταξε την επίθεση των ΜΑΤ εναντίον μας την Τρίτη, ήταν εισαγγελέας και στη δίκη (ο διπλός ρόλος που λέγαμε στην αρχή), ενώ η πρόεδρος του δικαστηρίου ήταν σύζυγος του υποδιευθυντή ασφαλείας του αστυνομικού τμήματος Τούμπας.
Η δίκη άρχισε το Σάββατο 18/11 στις 12.00΄. Παρ'ότι η Σοφία Κυρίτση, μια εκ των συγκατηγορουμένων μας, εξετάστηκε από δυο γιατρούς, οι οποίοι αποφάνθηκαν ότι λόγω των πολλών χτυπημάτων που 'χε δεχθεί στο κεφάλι αντιμετώπιζε σοβαρά προβλήματα υγείας και δεν ήταν σε θέση να παραστεί στη δίκη, το δικαστήριο αμφισβήτησε την εγκυρότητα της ιατρικής απόφασης, απέρριψε αίτημα της υπεράσπισής μας για αναβολή και διέκοψε τη δίκη για τις 6.00΄ το απόγευμα, μέχρις ότου η Σοφία οδηγηθεί σε νοσοκομείο για να εξετασθεί και να πιστοποιηθεί η κρισιμότητα της κατάστασής της, απαγορεύοντας ταυτόχρονα στον γιατρό, που την εξέτασε αρχικά, να τη συνοδεύσει πέραν της εισόδου του νοσοκομείου. Είναι αξιοσημείωτο ότι η ασφάλεια απαγόρευσε σε γιατρό να δει τη Σοφία κατά τη διάρκεια της κράτησής της εκεί, παρ'ότι αυτή το ζήτησε. Τελικά, την εξέτασε για τα τραύματα που 'χε στο κεφάλι - και αποφάνθηκε ότι «δεν έχει τίποτα» - ο... γαστρεντερολόγος (!) της ασφάλειας.
Η αναγκαιότητα παραμονής της Σοφίας στο νοσοκομείο πιστοποιήθηκε εν τέλει και από τους γιατρούς του «Παπανικολάου». Το δικαστήριο παρ'όλα αυτά απέρριψε αίτημα για αναβολή της δίκης προκειμένου να δικαστούμε όλοι μαζί, καθώς κατηγορούμαστε για αδικήματα που υποτίθεται ότι διαπράξαμε από κοινού (αντίσταση κατά συναυτουργία, στάση) και αποφάσισε να συνεχιστεί η δίκη για τους υπόλοιπους, ορίζοντας ξεχωριστή δικάσιμο για τη Σοφία (Δευτέρα, 27/11). Η πρόθεσή τους να μας δικάσουν κάτω απ'το συγκεκριμένο κλίμα των ημερών ήταν σαφής. Δεν δίστασαν να τραβήξουν τη διαδικασία μέχρι τις 3.00΄ τα ξημερώματα της Κυριακής (!) και στην αίτηση της υπεράσπισης για διακοπή γύρω στις 12.00΄ τα μεσάνυχτα, καθώς έπρεπε να εξεταστούν ακόμα οι 13 μάρτυρες υπεράσπισης και σαφώς δεν υπήρχε ο απαιτούμενος χρόνος γι'αυτό, η πρόεδρος απάντησε ειρωνικά : «Μην ανησυχείτε. Θα προλάβουμε. Θα δείτε !». Και τα κατάφερε όντως, συνοψίζοντας τις διαδικασίες απαγορεύοντας σε πολλές (τις περισσότερες) περιπτώσεις στην υπεράσπιση να θέσει όσα ερωτήματα ήθελε, διακόπτοντας με την κλισέ φράση «Αρκετά, αρκετά. Ακούσαμε ! Ο επόμενος !». Ήδη είχε προηγηθεί η κατάθεση των μαρτύρων κατηγορίας - όλοι μπάτσοι, φυσικά - οι οποίοι, όπως ήταν φυσικό, πέσαν σε πολλές αντιφάσεις, παρά τις απέλπιδες προσπάθειες της προέδρου να τους προστατεύσει. Τα παραδείγματα είναι πολλά, αλλά νομίζω ότι περιττεύουν.
Η δίκη, τελικά, διακόπηκε στις 3.00΄, μετά το τέλος των απολογιών μας, και συνεχίστηκε τη Δευτέρα, 20/11.
Καθ'όλη τη διάρκεια της δίκης ήταν εμφανέστατη - όχι μόνο σαν πολιτική εκτίμηση, αλλά πλέον και εκ των πραγμάτων - ότι η όλη διαδικασία ήταν συμβατική. Η απόφαση ήταν ήδη ειλημμένη, γι'αυτό κι ο εισαγγελέας δεν έκανε τον κόπο να κρατήσει ούτε μια σημείωση καθ'όλη τη διάρκεια της δίκης, η δε πρόεδρος ήταν εμφανές ότι για μεγάλα και συχνά χρονικά διαστήματα βρισκόταν αλλού.
Χαρακτηριστικά, κατά την απολογία μου, όταν έφτασα στο σημείο όπου συλλαμβάνομαι και οδηγούμαι στην κλούβα, με διέκοψε ρωτώντας : «Και, μετά, τί κάνατε; Πήγατε σπίτι σας; (!!!)»,

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

για να επανακτήσει αμέσως την επαφή της με το περιβάλλον και να συμπληρώσει : «Α, ναι... τελειώσατε ;». Εκεί, βεβαιωθήκαμε ότι είχαμε ήδη τελειώσει.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ

Παρ'όλα αυτά, τα 6,5 χρόνια που πρότεινε ο εισαγγελέας για τους δυο από μας (αντίσταση, στάση, εξύβριση) και τα 3 για τον τρίτο, ήταν πολύ πέρα και απ'τις πιο δυσοίωνες προβλέψεις μας. Το αιτιολογικό της πρότασής του ήταν διαφωτιστικότατο !!! : «... γιατί κατά την διαδικασία δεν έδειξαν κανένα σημείο μετάνοιας, αλλά αντίθετα προτίμησαν να έρθουν σε μετωπική σύγκρουση με το δικαστήριο».
Η δήλωσή, κατά την απολογία μας, ότι διωκόμαστε πολιτικά για τη συμμετοχή μας, τόσο στη συγκεκριμένη πορεία, όσο και στους κοινωνικούς αγώνες γενικότερα, θεωρήθηκε «μετωπική σύγκρουση με το δικαστήριο», κάτι που πιστοποιεί με τον πλέον απόλυτο τρόπο ότι η δίκη μας ήταν καθαρά πολιτική και ότι οι «συνήθεις κατηγορίες» χρησιμοποιήθηκαν για μια ακόμη φορά, όπως σε άπειρες ανάλογες περιπτώσεις, για να την ποινικοποιήσουν.
Εν τέλει το δικαστήριο μείωσε τις ποινές μας σε 3,5 και 2,5 χρόνια, απορρίπτοντας διαδοχικές αιτήσεις μας για αναστολή, αρχικά, και εγγυοδοσία, μετέπειτα, με το αιτιολογικό ότι τελέσαμε πολύ βαρειά αδικήματα, όπως η... διατάραξη κοινωνικής ειρήνης κλπ. «αδικήματα» που ουδέποτε ως τότε είχαν αναφερθεί, ούτε - πολύ περισσότερο - υπήρχαν στο κατηγορητήριο. Ο σχηματισμός νέου κατηγορητηρίου, προφανώς, κρίθηκε απαραίτητος, μιας και το ήδη υπάρχον δεν επαρκούσε για να δικαιολογηθεί η άμεση καταδίκη μας.
Αυτή ήταν και η τελευταία πράξη μιας ακόμη δίκης-παρωδίας.
Κατευθείαν, απ'το δικαστήριο οδηγηθήκαμε στο «Μεταγωγών».

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΕΡΟ ΑΠ'ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ

Το κείμενο αυτό γράφτηκε κάτω από έντονη συναισθηματική φόρτιση. Οι μνήμες νωπές, όλα περνούν από μπροστά μου σαν εικόνες κινηματογραφικού φιλμ, όλα φαίνονται σαν ένα κακό όνειρο. Η οργή μου, όμως, είναι πραγματική. Είμαι αποφασισμένος ! Τη ζωή και την ελευθερία μου δεν τους τη χαρίζω. Το πτώμα μου, δικό τους. Από τη Δευτέρα, 20/11, αρνούμαι να δεχτώ τροφή και δεν πρόκειται να κάνω βήμα πίσω.

- **Λευτεριά στη Σοφία Κυρίτση**
- **Λευτεριά στον Κ.Καλαρέμα και σ'όλους τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγωνιστές**
- **Λευτεριά στους αρνητές στράτευσης**

Πάρης Σοφός
Τμήμα Μεταγωγών
Τρίτη, 29/11/95 (2η μέρα απεργία πείνας).

Σαν «πληροφοριακό δελτίο», δεν μπορούμε να μην αναφέρουμε ότι εισαγγελέας στη δίκη της Θεσσαλονίκης ήταν ο **Χατζηπαζαρλής,** πρόεδρος η **Ανθή** (ο Ανθής, άντρας της και αστ. δ/ντης είναι μπλεγμένος σε υποθέσεις εμπορίας ναρκωτικών και «κουνελιών»), ενώ οι δυο άλλες δικαστίνες ήταν η **Στάγκου** και η **Σακελλαρίου.** Τους παραδίδουμε όλους στην κοινή περιφρόνηση, μαζί με την **Κωνσταντίνα Κόλλια** (εισαγγελέα στο β'αυτόφωρο της Αθήνας που πρότεινε συνεχώς την παράνομη συνέχιση της κράτησης των 137 και ανηψιά του αρεοπαγίτη-πρωθυπουργού της χούντας).

ΔΟΥΛΟΙ «ΕΝΗΛΙΚΟΙ» ΥΠΟΚΛΙΘΕΙΤΕ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ ΣΑΣ

Πήγε για μαλλί και βγήκε κουρεμένη! Αυτό ακριβώς έπαθε η Εξουσία όταν κατέλυσε το Πανεπιστημιακό 'Ασυλο, μπαίνοντας στο Πολυτεχνείο, εκείνο το πρωινό τής 18ης Νοέμβρη 1995. 'Εκανε "ντου" -- λέει -- για να τσακίσει τους 40-50 "γνωστούς-αγνώστους", βρέθηκε, όμως, μπροστά σε 500 (και βάλε) εξεγερμένους και δεν ήξερε τι να τους κάνει...Τι κρίμα που δεν μπούκαρε κάνα δεκάωρο νωρίτερα. Τότε θα 'χε να κάνει με 2500-3000 ανθρώπους. Πολύ θα θέλαμε να ξέρουμε τίνι τρόπω θα τους μετέφερε. Μ' αεροπλάνα και βαπόρια, κατά το γνωστό άσμα;

Αλήθεια, τι έγινε φέτος στο Πολυτεχνείο; Βέβαια, τα ΜΜΕ (Μαζικά Μέσα Εμεσμάτων) φρόντισαν, γι' άλλη μια φορά, για την όσο το δυνατόν "πληρέστερη ενημέρωσή" μας. Τι να λέμε τώρα...Από την άλλη, διάφοροι ειδήμονες, όπως ψυχο-λογάδες, κοινωνιο-λογάδες, φιλο-λογάδες, και γενικώς οι συνήθεις λογάδες, είπαν, εν αγαθή συμπνοία, το μακρύ και κοντό τους. Μάλιστα, κάποιος επαγγελματίας ψυχολογιτζής (κατά το μπανιστιρτζής), σε σχετική ερώτησε ενός λακέ δημοσιογραφίσκου ανακοίνωσε: "Ναι! Αναρχικοί δε βγαίνουν μόνο από φτωχές, αλλά και από καλές οικογένειες..." (!!!) Δηλαδή, φτωχός = κακός, αφού πλούσιος = καλός. Αυτός ο τύπος σίγουρα θα μπορούσε να εμπνεύσει τον Μπέκετ. Κρίμα που η ιστορία απέτρεψε την συνάντησή τους...

Αλλά, ας σοβαρευτούμε. Σε μια τελείως ξεχαρβαλωμένη κοινωνία, όπου το "γλείψιμο", η ρουφιανιά και το βόλεμα αποτελούν τις ύψιστες αρχές των υπηκόων της~ σε μια εκπορνευμένη και εκμαυλισμένη κοινωνία όπου οι όρθιοι άρχοντες κάνουν τη δουλειά τους, ενώ οι γονυκλινείς υποτακτικοί κάνουν την πάπια, διδάσκοντας στα παιδιά τους τη ρεμούλα, τη θεσούλα, και την 'κονόμα~ σε μια υποκριτική, μισαλλόδοξη και ρατσιστική κοινωνία, όπου οι πένητες, οι άρρωστοι, οι άστεγοι, οι αλλοδαποί, η κάθε μειονότητα, το κάθε διαφορετικό ποινικοποιείται και εξοβελίζεται στο πυρ το εξώτερο~ σε μια κοινωνία, η οποία πετάει, σαν άχρηστα αντικείμενα, τα "παρεκτρέποντα" παιδιά της στα σύγχρονα κολαστήρια που έχει βαφτίσει φυλακές και συγχρόνως κλείνει τους δρόμους, διαδηλώνοντας για περισσότερους νόμους και αστυνόμους ή για να φύγει η τάδε φυλακή από τη δείνα περιοχή. Και, τέλος, σε μια κοινωνία όπου δυστυχώς η Μόρφωση, η Παιδεία, η Γνώση είναι πια είδη προς εξαφάνιση.

Πάντα βέβαια, ιστορικά αν το δούμε, καμία εξουσία δεν την συμφέρει να μορφώσει πραγματικά τους δούλους της. Ο λόγος είναι ευνόητος. Στις σύγχρονες κοινωνίες, όμως, το δυστύχημα είναι ότι έχουν εκλείψει τα κρυφά σχολειά της Γνώσης, που υπήρχαν και λειτουργούσαν στις περασμένες κοινωνίες. 'Ετσι η Παιδεία και η Καλλιέργεια έχουν αντικατασταθεί από την αποστεωμένη και στείρα "εκπαίδευση" και "επαγγελματική κατάρτιση". Η συμπύκνωση αυτών καλείται

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

"πτυχίο", το οποίο αποτελεί το κοινωνικό άλλοθι τόσο του κεφαλαίου και του κράτους του όσο και των μέτριων εκπαιδευομένων του.

Σε τέτοιες, λοιπόν, κοινωνίες τα πιο υγιή τμήματά τους (κι αυτά είναι, συνήθωςμ νεαρά σε ηλικία) αντιδρούν με τον ορθότερο, αξιακά, τρόπο: στρέφονται κατά πάντων. Κι ακριβώς αυτό είναι το ελπιδοφόρο σημείο. Κατά πάντων. 'Εχουν γραμμένα κανονικά τα στενά, συντεχνιακά, οικονομίστικα συνθήματα για τη μισθωτή σκλαβιά, για την "παιδεία", για την "ελευθερία". Γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια τα κόμματα, που πάντα μιλούσαν, μιλούν, και θα μιλούν για "προβοκάτορες", και "πράκτορες των σκοτεινών μηχανισμών που χειραγωγούν το νεολαϊστικο κίνημα". Κόμματα, τα οποία εν ονόματι της "εργατικής τάξης" είχαν επιδοθεί σ' ένα όργιο κατάπτυστων ενεργειών, που ούτε η πιο βρώμικη και η πιο χυδαία ασφαλίτικη ή κυπατζίδικη σκέψη είχε διανοηθεί. Και, δυστυχώς, πρώτα βγαίνει η ψυχή και μετά το χούι, λέει η τουρκική σοφία. Απλά, τώρα δεν μπορούν να ξαναφορέσουν την στολή των ΚΝΑΤ. Οι συσχετισμοί είναι εις βάρος τους. Διευκρινιστικά, πάντα αναφερόμαστε στα παρανοϊκά μυαλά ανθρώπων του ηγετικού, εξουσιαστικού μηχανισμού του ΚΚΕ. 'Οχι στους αγνούς, ιδεολόγους και ποδηγετημένους αγωνιστές.

Δεν θα χρειαστεί να μακρηγορήσουμε. Οι όροι του προβλήματος είναι πλέον γνωστοί τοις πάσι: Η κοινωνία νοσεί. Το Κοινωνικό Πανεπιστημιακό 'Ασυλο καταλύθηκε και συλήθηκε. Υπάρχουν, αυτή τη στιγμή, αγωνιστές φυλακισμένοι, αγωνιστές όμηροι-υπόδικοι και αγωνιστές, ένα βήμα πριν από τη δολοφονία, σε απεργία πείνας. Στις φυλακές και τα "ψυχιατρεία" υπάρχει το αδιαχώρητο, όπου οι συνθήκες διαβίωσης είναι φριχτές και φρικαλέες. Δεν είναι, βέβαια, τυχαία η τελευταία εξέγερση των καταραμένων των φυλακών του Κορυδαλλού. Τα ΜΑΤ χτυπούν παντού και οποιονδήποτε. 'Ανεργους, γέρους, παιδιά. Κι από την άλλη, η παντοφλοφόρος "κοινή γνώμη" βλέπει "Λάμψη" και "Μπράβο!", παίζει ΛΟΤΤΟ και "Ξυστό" και περί άλλα τυρβάζει. (Φυσικά, υπάρχει ερμηνεία -- και άρα ελαφρυντικά -- για τη συμπεριφορά αυτή. 'Οπως επίσης είναι και ενθαρρυντική η τάση της "κοινής γνώμης" στο θέατρο των εκλογών. 'Ομως, εδώ, αυτά δεν ενδιαφέρουν).

'Ηδη, λοιπόν, το πρόβλημα έχει τεθεί. Και θέλει άμεση, αδιαμεσολάβητη, αυτοοργανωμένη απάντηση. 'Ετσι γεννιέται ένα Πολυτεχνείο, μια Θεολογική ή ένα Πάντειο. 'Αρα, για ποια "εξέγερση-μαϊμού" μιλάνε τόσο οι τσάτσοι δημοσιογράφοι όσο και οι σταλινικοί κύκλοι του ΚΚΕ, καθώς και τμήμα "νεοκομμουνιστών" που εξακολουθεί να φλερτάρει την πατρική στέγη; Η ίδια η Ιστορία έχει (κατ' επανάληψη) αρνηθεί στενόρεια την αστυνομική εκδοχή της.

Υ.Γ. Να τελειώσουμε με μερικές (πικρές για πολλούς) αλήθειες. Σήμερα, η Ανθρωπότητα διανύει μια από τις πιο σκοτεινές διαδρομές στην ιστορική της εξέλιξη. Ίσως την πιο ζοφερή. Και η πιο παραμικρή λεπτομέρεια έχει το ειδικό της βάρος στην πλέον παρεξηγημένη, στις μέρες μας, υπόθεση που ακούει στο όνομα Επανάσταση. Ήρθε η ώρα να ξεκαθαρίσει η ήρα από το στάρι. Δεν νοείται - ούτε γι΄αστείο - επαναστάτης σε τούτους τους καιρούς, ο οποίος, τουλάχιστον, δεν έχει ποινικοποιήσει βαθιά μέσα του την οικογένεια, το σχολείο, το στρατό, τη μισθωτή σκλαβιά, ως θεσμούς - κλειδιά του καπιταλιστικού άγους.

ΤΖΑΜΑΪΚΑ ΡΕΓΓΕ ΚΛΑΜΠ

γράμματα στον Αναρχικό

Αγαπητέ φίλε Αναρχικέ,

Ξεκινώ το γράμμα μου με μια φράση που διάβασα έξω απ'το Πολυτεχνείο στις 19/11/95. «Οι μπάτσοι βαράνε στο ψαχνό και η τηλεόραση στο μυαλό». Η μέρα που ξεκινήσανε οι δίκες των ανθρώπων που ήταν μέσα στο Πολυτεχνείο. Από 17/11/95 μέχρι και 18/11/95 τα περισσότερα κανάλια αφιερώσαν πάνω από δέκα ώρες κάλυψη των γεγονότων του Πολυτεχνείου, ενώ, 19/11/95, το μόνο που ακούστηκε ήταν ότι χαθήκανε δικογραφίες των πρώτων 25 που θα δικάζονταν, στο δρόμο από την ασφάλεια ως τα δικαστήρια !!! (MEGA 21.15', 19/11/95). Αν δεν ήταν έντυπο, το έντυπό σου, Αναρχικέ, θα σου έγραφα ωμά, όπως μιλάει καθένας σπίτι του, τί ρόλο παίξανε οι δημοσιογράφοι των μέσων μαζικής ενημέρωσης (ραδιόφωνο και τηλεόραση). Θύμιζε ποδοσφαιρικό αγώνα στην τηλεοπτική αρένα, που φτωχοί καριερίστες βρήκαν το «γεγονός» ν'ανέβουν. Φώναζαν εν χορώ σαν σύγχρονη θεατρική τραγωδία, οι έξαλλοι υπάλληλοι της TV : «Γιατί δεν μπαίνει η αστυνομία ; Γιατί δεν μπαίνουν τα ΜΑΤ ;» από τις 6.30΄ το απόγευμα, στην αρχή των γεγονότων όταν άρχισαν να πέφτουν τα δακρυγόνα, που αστυνομικοί, δημοσιογράφοι και αγανακτισμένοι χρυσαυγίτες δημιούργησαν, αν και δεν διώκονται ποτέ. Είχανε χάσει, λοιπόν, κι αυτοί την ψυχραιμία τους ; Σαν την κυριούλα, που ενδιάμεσα σε κάποια εκπομπή έβγαλε ένα χαρτί κι ανέφερε όνομα κάποιου που άκουσε ότι... «παρασύρει στο Πολυτεχνείο τα παιδιά» ; Έχουμε απορίες όλοι. Απορίες, όπως π.χ. πώς είναι δυνατόν να χάνονται δικογραφίες, πώς είναι δυνατόν να δραπετεύσουν οι κρατούμενοι απ'την κεντρική πύλη, αφού έξω απ'αυτήν υπήρχαν ΜΑΤ και τηλεοπτικά συνεργεία. Απορίες, όπως τί έγινε τελικά στον Κορυδαλλό... κι άλλες... κι άλλες... Η ενημέρωση κι ο χαρακτήρας των ανθρώπων που ασχολούνται μ'αυτήν είναι ανύπαρκτα. Οι δημοσιογράφοι είπαν πολλά περισσότερα απ'ό,τι έπρεπε. Πιάστηκαν άσχετοι με την στατιστική (καθαρά οικονομική επιστήμη), με την κοινωνιολογία (επιστήμη που ασχολείται με τον άνθρωπο) και υπερβολικά χυδαίοι σε θέματα που αφορούν την προσωπική - ιδιωτική ζωή του ατόμου. Έχοντας τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στα χέρια τους, πιστέψανε ότι ο κόσμος δεν έχει την ικανότητα να μάθει τί ακριβώς συμβαίνει. Ίσως ακόμη πιστέψανε ότι θα μας κλείσουν μέσα στο σπίτι, να μην τολμάμε πλέον να συζητάμε και να σκεφτόμαστε ελεύθερα. Μπορεί βέβαια να κατακτήσουν την αμορφωσιά και την αντικοινωνικότητα σαν ιδέες. Όσο υπάρχουν προβλήματα, αν όχι κεφάλαιο κι εξουσία, οι άνθρωποι θ'αντιδρούν κάνοντας εξεγέρσεις, καταλήψεις, ομαδικά και ατομικά αντίποινα. Αυτό δεν πρόκειται να σταματήσει, είτε είναι 17 Νοέμβρη, είτε 28 Οκτώβρη. Γι'αυτό είμαστε πλέον σίγουροι ότι τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, όπως και οι υπάλληλοί τους, είναι εχθροί μας.

ΑΘΩΟΙ ΤΗΛΕΟΡΑΣΟΠΛΗΚΤΟΙ

ΑΡΟΝ - ΑΡΟΝ ΣΤΑΥΡΩΣΟΝ (Ε)ΑΥΤΟΥΣ

Τι ψύχωση, τι κίτρινη χολή, τι μίσος !
Είπε ο Αλαφούζος, ο Βαρδινογιάννης και ο Κόκκαλης : Φάτε τους ! Μας ενοχλούν !
Και χιλιάδες μπάτσοι, δημοσιογράφοι, φασίστες έπεσαν να φάνε τον Σατανά.
Το μόνο ζωντανό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας.
Αυτοί που, μόνοι, κρατούν ζωντανό το όραμα μιας άλλης κοινωνίας.
Κόντεψαν να μας πείσουν να πάρουμε τα τραπεζομάχαιρα, να κατέβουμε στο Πολυτεχνείο και να κόβουμε λαρύγγια.
Νοιώθεις ότι είσαι καλά ;
Μήπως η δικτατορία της τηλεόρασης σου έχει κάνει κακό ;

Παίρνει λάθος δρόμο η οργή σου, συνάνθρωπε.
Τρελλένεσαι, όχι γιατί δεν εκτονώνεσαι, αλλά γιατί νοιώθεις πως η αλήθεια είναι άλλη.
Γιατί δεν μιλάς όταν πρέπει.
1) Γιατί δεν μίλησες όταν 14 εργάτες γίναν κάρβουνο στου Λάτση πέρυσι.
2) Γιατί δεν μίλησες για τα παιδιά σου που πέθαναν με τη σύριγγα στο χέρι και δεν είναι ούτε από το Ψυχικό, ούτε από το Κολωνάκι, αλλά από το Περιστέρι, τη Νίκαια, τον Κορυδαλλό...
3) Γιατί δεν μίλησες για τους 100000 νεκρούς το χρόνο στους δρόμους - σφαγεία.
4) Γιατί δεν μίλησες παρόλο που πιθανόν να το παίζεις ορθόδοξος Χριστιανός για το ότι δεν υπάρχει σήμερα σχεδόν κανένας μας χωρίς αριθμούς φορολογικού μητρώου (γιατί να μας τον χαράξουν και στο χέρι ;).

Πάρε τα μάτια σου επιτέλους από τα βυζιά της Μιμής.
Δες γύρω σου έναν πόλεμο, χωρίς οβίδες μεν, αλλά με πολύ περισσότερους ΝΕΚΡΟΥΣ.

Και δεν θα συμβαίνουν μόνο στους άλλους.
Τον πόνο του καθημερινού εξευτελισμού τον συνήθισες.
ΕΥΓΕ ! Για να σε δώ, τώρα, στην πείνα...
Για να δούμε ποιός θα έχει μείνει να συμπαρασταθεί σε σένα...

Μέσα σε αυτούς που φωνάζουν, είμαστε κι εμείς.
Οι ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ.
Ζητάμε βίαια αυτό που μας παίρνουν.
Γιατί τα πλούτη τους είναι το αίμα μας.

Από τον ιδρώτα μας κάποιος αγοράζει θωρακισμένη Μερσεντές.
Αν σου την βαρέσει ένα βράδυ και πάρεις έναν μπαλντά και του την σπάσεις, θα είναι σαν να ξαναγεννιέσαι, φίλε μου.
Τέρμα οι ενοχές. ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΑΓΩΝΑ !
Εμείς φέραμε πάλι στα καφενεία, στα γραφεία, στα εργοστάσια τις πολιτικές κουβέντες.
Πρόσεξε γύρω σου.
Για τρείς μέρες ταρακουνήσαμε την πόλη.
Πόσον καιρό είχες ν'ακούσεις να μιλάνε για εξέγερση, για επανάσταση;
Και όλα αυτά, οι 30-40, που τελικά ήταν 500...
Οι 500 καθήλωσαν 3.000 μπάτσους.
Αν είσαι μαζί μας, το όνειρό μας μιας όμορφης ζωής δεν θα μείνει για πάντα όνειρο.

ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟ ΕΧΟΥΝ ΟΙ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΙ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΥΠΟΤΑΓΜΕΝΟΙ

Κείμενο ανώνυμου συντρόφου που κυκλοφόρησε αυτές τις μέρες στην Αθήνα.

διεθνιστική αλληλεγγύη

Τα νέα της ομαδικής σύλληψης 504 Αναρχικών (στην συντριπτική τους πλειοψηφία) κυκλοφόρησαν γρήγορα και πέρα απ'τα σύνορα της Ελλάδας.

Εκτός από το CNN και το EURO-NEWS, που αναμεταδίδαν τις φαιδρότητες των ελληνικών ομολόγων τους καναλιών, υπήρχαν - ευτυχώς - κι άλλες πηγές ενημέρωσης της διεθνούς κοινής γνώμης.

Έτσι, με φρίκη, άνθρωποι σ'όλο τον πλανήτη έμαθαν πως στην Ελλάδα του 1995 ξαναζωντανεύουν οι χειρότερες στιγμές της ιστορίας της.

Την φρίκη ακολούθησε η ΚΑΤΑΚΡΑΥΓΗ.

Το πρώτο μήνυμα ήταν αντίγραφο του φαξ που έστειλαν οι Αναρχικοί της Στοκχόλμης (μέσω του Αναρχικού Μαύρου Σταυρού της Σουηδίας) στον υπουργό «δικαιοσύνης» Γιάννη Ποτάκη:

21 Νοέμβρη 1995
προς το υπουργείο δικαιοσύνης

Προς τον υπουργό δικαιοσύνης:

Θέλουμε, να διαμαρτυρηθούμε, όχι μόνο με λόγια, αλλά κι έμπρακτα, για τις αντιδράσεις του ελληνικού κράτους απέναντι σ'όσα συνέβησαν στην Αθήνα στις 17 Νοέμβρη 1995.

Οι κτηνώδεις επιθέσεις χιλιάδων ΜΑΤ κατά των Αναρχικών στο Πολυτεχνείο, οπωσδήποτε δεν είναι ενέργειες μιας υποτιθέμενης «δημοκρατίας», μέλους της Ευρωπαϊκής κοινότητας! Εξάλλου, η κακοποίηση τραυματισμένων και χτυπημένων «αιχμαλώτων» αποτελεί επανάληψη του βαρβαρικού παρελθόντος της Ελλάδας. Δεν θ'ανεχτούμε τέτοιες παραβιάσεις των δικαιωμάτων των ανθρώπων και των πολιτών!

Απαιτούμε την απελευθέρωση όλων των κρατουμένων που συνελήφθησαν κατά - ή σε σχέση με - τα επεισόδια της 17 Νοέμβρη. Απαιτούμε να μην ασκηθεί καμμιά δίωξη εναντίον αυτών των πολιτών, που δεν έκαναν τίποτε περισσότερο απ'το να διεκδικήσουν τα δημοκρατικά τους δικαιώματα! Απαιτούμε την αποζημίωση και την αποκατάσταση όλων των ζημιών που προξένησαν στους πολίτες οι φασιστοειδείς δυνάμεις του κράτους! Απαιτούμε να ερευνήσει και να αντιμετωπίσει σοβαρά το κράτος όλες τις παραβιάσεις των ατομικών ανθρωπίνων και δημοκρατικών δικαιωμάτων! Απαιτούμε δικαιοσύνη!

Δεν υπάρχει δικαιοσύνη; Δεν υπάρχει ειρήνη!

Αναρχικοί από τη Στοκχόλμη

Την ίδια μέρα, μάθαμε ότι το απόγευμα της 18/11/95 χτυπήθηκαν με βόμβες μολότωφ ελληνικα προξενεία στην Βαλένθια και την Βαρκελώνη της Ισπανίας.
Και τα μηνύματα συνεχίστηκαν...

Στις 21/11/95, η γερμανική αναρχοσυνδικαλιστική εφημερίδα Direkte Aktion (Άμεση Δράση, όργανο της FAU-IAA) έστειλε το ακόλουθο φαξ στον Ποτάκη:

Moers, 21 Νοέμβρη 1995

Κύριε υπουργέ δικαιοσύνης.

Με ανησυχία μάθαμε την αστυνομική επίθεση και την κτηνώδη εκκένωση του Πολυτεχνείου της Αθήνας.

Διαμαρτυρόμαστε για την κτηνώδη συμπεριφορά των Ελλήνων αστυνομικών που, μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες, χτυπούσαν τραυματισμένους ανθρώπους, δυο απ'τους οποίους μαθαίνουμε πως νοσηλεύονται σε κρίσιμη κατάσταση. Διαμαρτυρόμαστε ακόμη για την μεταχείριση αυτών που συνελήφθησαν στο Πολυτεχνείο και κρατούνται χωρίς ιατρική περίθαλψη, νερό και τροφή, ενώ γυναίκες κρατούμενες υποχρεώθηκαν να γδυθούν μπροστά στα μάτια ανδρών αστυνομικών. ⇨

διεθνιστική αλληλεγγύη

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Διαμαρτυρόμαστε για την έρευνα και την καταστροφή των γραφείων της «Αναρχικής Συσπείρωσης» από την αστυνομία.
Απαιτούμε την άμεση απελευθέρωση όλων των κρατουμένων, την παύση κάθε ποινικής δίωξης και το άμεσο σταμάτημα της καταστολής ενάντια στο Αναρχικό Κίνημα της Ελλάδας.
Η παλιότερη συμπεριφορά του ελληνικού κράτους απέναντι στους καταληψίες του Πολυτεχνείου μας οδηγεί στη διαπίστωση ότι το κράτος αυτό δεν σέβεται τους κανόνες που ταιριάζουν σ'ένα δημοκρατικό καθεστώς δικαίου.
Από τη μεριά μας, θα δημοσιοποιήσουμε όσο περισσότερο μπορούμε αυτή την κατάσταση. Αν το ελληνικό κράτος δεν βάλει αμέσως ένα τέλος στα εγκλήματά του θα ενημερώσουμε σχετικά τον τύπο και τα άλλα μέσα ενημέρωσης.

E. Muehsam
(για τη συντακτική επιτροπή).

Κοινοποιείται :
Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων της FAU
Αναρχικό Μαύρο Σταυρό
Ελληνική πρεσβεία της Βόννης.

Ακολουθεί το μήνυμα διαμαρτυρίας της FAU (Freie ArbeiterInnen Union = Ελεύθερη Ένωση Εργαζομένων), γερμανικού τμήματος της Διεθνούς των Εργαζομένων (Αναρχοσυνδικαλιστικής) :

Βόννη, 21/11/95

Προς τον υπουργό δικαιοσύνης.
Όπως έχουμε πληροφορηθεί, στις 17/11/95, στο Πολυτεχνείο της Αθήνας συνελήφθησαν περισσότεροι από 500 Αναρχικοί που το είχαν καταλάβει σ'ένδειξη αλληλεγγύης στους Γιώργο Κρητικόπουλου, Γιώργο Μπαλάφα, Οδυσσέα Καμπούρη, Κώστα Καλαρέμα και στους εξεγερμένους κρατούμενους των φυλακών Κορυδαλλού.
Αυτή η κατάληψη έληξε με τη χρήση κτηνώδους αστυνομικής βίας. Πολλοί καταληψίες, ανάμεσά τους πολλοί ανήλικοι, τραυματίστηκαν σοβαρά, στερήθηκαν κάθε ιατρική περίθαλψη, φυλακίστηκαν και βασανίστηκαν.
Αιτία των παραπάνω είναι η δυναμική ανάπτυξη ενός Αναρχικού Κινήματος, παρ'όλη την καταπίεση των τελευταίων ετών.
Το Πολυτεχνείο είναι το σύμβολο του αγώνα κατά της δικτατορίας και για το λόγο αυτόν, η αστυνομική επέμβαση είναι ιδιαίτερα σκανδαλώδης.
Διαμαρτυρόμαστε έντονότατα για την κατάσταση αυτή για την οποία υπεύθυνο είναι το ελληνικό κράτος. Απαιτούμε την άμεση & χωρίς όρους απελευθέρωση όλων των Αναρχικών, την απόσυρση κάθε εναντίον τους κατηγορίας και την τιμωρία των αστυνομικών που εγκλημάτισαν σε βάρος τους.
Σας καθιστούμε προσωπικά υπεύθυνο για ό,τι συμβεί αν η κυβέρνηση δεν βάλει αμέσως τέλος στην καταστολή που έχει εξαπολύσει εναντίον των Αναρχικών που πρέπει να ξέρουν πως έχουν πλάϊ τους τους Αναρχικούς όλου του κόσμου !

Augustin Souchy
για την FAU.

(Δυστυχώς, τα φαξ από τη Γερμανία δεν ήταν πολύ ευανάγνωστα. Ίσως σε κάποια σημεία να έχουν παραληφθεί κάποιες γραμμές).

Στις 22/11/1995, οι φοιτητές των κοινωνικών και παιδαγωγικών τμημάτων του πανεπιστημίου Johann Wolfgang Goethe της Φραγκφούρτης εξέδωσαν το ακόλουθο δελτίο τύπου :

22/11/95 ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ
Την Παρασκευή, 17/11/95, κατελήφθη το Πολυτεχνείο της Αθήνας.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

διεθνιστική αλληλεγγύη

Αφορμή γι'αυτό ήταν η επέτειος της εξέγερσης εναντίον της στυρατιωτικής δικτατορίας στις 17/11/1973, που είχε ξεκινήσει από το Πολυτεχνείο. Κατά την στρατιωτική καταστολή εκείνης της εξέγερσης είχαν σκοτωθεί 20 άτομα. Η εξέγερση εκείνη οδήγησε στην κατάρρευση της στρατιωτικής κυβέρνησης. Από τότε, η 17 Νοέμβρη στην Ελλάδα συμβολίζει την κατστολή και την αυθαιρεσία των στρατιωτικών, αλλά και την αντίσταση σ'αυτές.

Φέτος, για πρώτη φορά μετά την στρατιωτική εισβολή το πανεπιστημιακό άσυλο ήρθη και 515 καταληψίες συνελήφθησαν. Όλοι αντιμετωπίζουν βαρειές κατηγορίες. Οι 137 εξακολουθούν να κρατούνται με νόμους που θεσπίσθηκαν την εποχή της στρατιωτικής δικτατορίας και οδηγούνται σε δίκη με συνοπτικές διαδικασίες.

Αυτή η συμπεριφορά των κρατούντων εναντίον των καταληψιών δείχνει πόσο καταπιεστικό γίνεται και πάλι το πολιτικό κλίμα στην Ελλάδα. Ιδιαίτερα επειδή η πρώτη αυτή άρση του πανεπιστημιακού ασύλου δεν είναι παρά μια καθαρά αστυνομική ενέργεια με στόχο την ίδια τη μνήμη της 17 Νοέμβρη.

- Άμεση απελευθέρωση των κρατουμένων της 17 Νοέμβρη
- Σταμάτημα των μαζικών διώξεων
- Κοινωνική επαγρύπνηση ενάντια στις αυθαιρεσίες των στρατοδικείων

(Στάλθηκε στις εφημερίδες Frankfurter Rundschau, Tageszeitung, Junge Welt, Neues Deutschland, στο Ελληνικό Προξενείο της Φραγκφούρτης, στην Ελληνική Πρεσβεία της Βόννης και στο Ελληνικό Υπουργεό Δικαιοσύνης).

★

Το βράδυ της 22-23/11/95, όπως πληροφορούμαστε από τη Στοκχόλμη, «άγνωστοι» έσπασαν τα τζάμια και τις βιτρίνες των γραφείων του Ελληνικού Οργανισμού Τουρισμού, στο εμπορικό κέντρο της πόλης. Σκεφτείτε μόνο το τί κρύο κάνει το Νοέμβρη στη Σουηδία !

Και τα μηνύματα συμπαράστασης στους Αναρχικούς της Ελλάδας πληθαίνουν...
Από την Αγγλία μέχρι την Αυστραλία, τις ΗΠΑ και τον Καναδά, οι ελληνικές πρεσβείες και τα προξενεία κατακλύζονται από τηλεγραφήματα, τηλεφωνήματα, φαξ, γράμματα, αλλά και πέτρες και μολότωφ διαμαρτυρίας για τα εγκληματικά καμώματα της ελληνικής εξουσίας.

Είμαστε μαζί σας στον αγώνα ενάντια στο κράτος και την καταστολή του,
γράφει «μ'ελευθεριακούς χαιρετισμούς για την Αναρχία !» η Federazione Anarchica Italiana (Αναρχική Ομοσπονδία Ιταλίας).

Η επιτροπή διεθνών σχέσεων της Federation Anarchiste Francaise (Αναρχικής Ομοσπονδίας Γαλλίας) εξέδωσε την ακόλουθη ανακοίνωση που κοινοποιήθηκε και στον Αναρχικό Μαύρο Σταυρό Αθήνας (και δημοσιεύθηκε στον Monde Libertaire της 24/11/95) :

ΕΛΛΑΔΑ
ΠΟΓΚΡΟΜ ΣΤΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Το Σάββατο, 18 Νοέμβρη 1995, περί τους 500 Αναρχικούς συνελήφθησαν στην Αθήνα, μετά από την κατάληψη του Πολυτεχνείου σ'ένδειξη συμπαράστασης στους εξεγερμένους των φυλακών του Κορυδαλλού. Στις ώρες που ακολούθησαν πολλοί απ'αυτούς κακοποιήθηκαν από την ελληνική αστυνομία. Ένας σύντροφος έμεινε οκτώ ώρες σε κόμμα όταν χτυπήθηκε από δακτυγόνο στο κεφάλι. Μια τέτοιου είδους βία του ελληνικού κράτους δεν μπορεί να εξηγηθεί παρά με το ότι έχει ν'αντιμετωποίσει ένα σημαντικό κύμα κοινωνικής αμφισβήτησης. Πράγματι, κατά τα επεισόδια, το Πολυτεχνείο είχε ήδη καταληφθεί από τους ίδιους τους φοιτητές του, ταυτόχρονα, όπως είπαμε, εξελισσόταν η στάση στον Κορυδαλλό. Επισημαίνουμε ότι εκεί βρίσκονται και αρκετοί Αναρχικοί : Ο Γιώργος Μπαλάφας... Ο Οδυσσέας Καμπούρης... Ο Κώστας Καλαρέμας... Ο Γιώργος Κρητικόπουλος (στη Θεσσαλονίκη)... Ο Κ.Καραλέμας, προφυλακισμένος απ'τον Οκτώβρη, κάνει απεργία πείνας απ'τη στιγμή της σύλληψής του...

Ζητάμε συγγνώμη από τους αναγνώστες μας αλλά ο χώρος δεν επιτρέπει τη δημοσίευση όλων των μηνυμάτων που πήραμε...

17 ΝΟΕΜΒΡΗ 1995: ΜΕΡΕΣ ΜΝΗΜΗΣ - ΝΥΧΤΕΣ ΟΡΓΗΣ
ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ 504 ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Η δυναμική κατάληψη του Πολυτεχνείου από 1.000 και πλέον αναρχικούς για να διαμαρτυρηθούν στη συνεχιζόμενη εξόντωση του Κώστα Καλαρέμα (38 μέρες απεργίας πείνας) και των άλλων φυλακισμένων συντρόφων τους, η ανυποχώρητη στάση τους στα διαδοχικά τελεσίγραφα και τέλος η αξιοπρεπέστατη σύλληψή τους, γράφει μια ακόμη σελίδα στην ιστορία του αντικαθεστωτικού κινήματος μεταπολιτευτικό. Μια σελίδα πολιτικής νίκης του κινήματος αντίστασης που ανατρέπει τη στρατιωτική νίκη που πέτυχε το καθεστώς με την εισβολή και εκκένωση του Πολυτεχνείου: με τσαλακωμένο το κοινωνικό τους προφίλ καλούνται οι κατασταλτικές δυνάμεις να απολογηθούν για τις βαρβαρότητές τους, όσες τουλάχιστον έπραξαν μπροστά στις κάμερες. Με τσαλακωμένη την εικόνα τους ως «κοινωνικοί λειτουργοί» να απολογηθούν για τη χρήση των νέων οπλικών συστημάτων, ασφυξιογόνων για πολεμική χρήση. Με μια στρατιά 500 αιχμαλώτων για «ξεδιάλεγμα» και παραπομπή προς παραδειγματική τιμωρία. Με μια στρατιά 500 αιχμαλώτων να ανατρέπει την εικόνα των μερικών δεκάδων «καταστροφομανών». Με μια στρατιά 500 αιχμαλώτων να φωνάζουν «Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο από όλα τα κελιά» και να περπατούν με το κεφάλι ψηλά προς τις κλούβες.

Νύχτα εφιαλτική. Συμφωνούμε. Αστυνομία, δημοσιογράφοι, πρυτανικές αρχές. Το τρίγωνο του τρόμου.

★ Τα ΜΑΤ να επιδίδονται στο γνωστό τους έργο. Να κηρύσσουν απροκάλυπτα και απρόκλητα χημικό πόλεμο. Δεν μιλάμε για τα «συνήθη» δακρυγόνα. Ισχυρά ασφυξιογόνα χρησιμοποιούνται πια, ευρύτατα. Εξοπλισμός πολεμικών επιχειρήσεων έστειλε στο νοσοκομείο 30 περίπου καταληψίες του Πολυτεχνείου και στη συνέχεια στη Γενική Ασφάλεια. Για τον «υπερβάλλοντα ζήλο» Ζητάδων, ΜΕΑτζήδων, ΜΑΤατζήδων, οι εικόνες μίλησαν μόνες τους. Δέκα οπλισμένοι απέναντι σε έναν άοπλο. Κανένα σχόλιο... Απλά όλος ο κόσμος μαθαίνει αυτό που είναι κοινό μυστικό: τη δράση των ένστολων. Δεν εκπλησσόμαστε, συνεχίζουμε τον αγώνα μας.

★ Οι δημοσιογράφοι έχουν την τιμητική τους: να μην μπορούν να κρύψουν τη λύσσα τους απέναντι στους διαδηλωτές που φώναζαν «χαφιέδες, ρουφιάνοι, δημοσιγράφοι» και να διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους για την «κατάφωρη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων», όταν δύο διμοιρίες τσάκιζαν το κεφάλι του διαδηλωτή. Να ζουμάρουν στο αίμα και να διαμαρτύρονται που δεν τους αφήνει η αστυνομία να κάνουν τη δουλειά τους. Να αγωνιούν γιατί δεν μπουκάρει η αστυνομία, να ενθαρρύνουν τους «αγανακτισμένους». Να μιλούν για «ανυπολόγιστες ζημιές» από τα πρώτα λεπτά της κατάληψης, να «αναρωτιούνται» για τα αιτήματα των καταληψιών. Τσιμουδιά επί 12 ώρες για το ποιός είναι αυτός ο Καλαρέμας στη φυλακή και γιατί κάνει απεργία πείνας. Τσιμουδιά για τους φυλακισμένους αγωνιστές. Τσιμουδιά για τους λόγους της κατάληψης.

★ Οι πρυτανικές αρχές παραπαίοντας ανάμεσα στο πολιτικό κόστος που θα επιφορτίζονταν δίνοντας την εντολή για την άρση του ασύλου και στην επιθυμία τους να τσακίσουν τους «300 γνωστούς-αγνώστους». Ο Μαρκάτος, τραγικός κλόουν, να κάνει επίδειξη ισχύος γαυγίζοντας κυλιόμενα τελεσίγραφα, να τα μαζεύει μπροστά στην πυγμή και την αποφασιστικότητα των καταληψιών και να προτιμά την ασφάλεια του νοσοκομείου, παρά την πολιτική ευθύνη ενός αιματοκυλίσματος «νίπτοντας τας χείρας του» ως νέος Πιλάτος. Και τέλος, λίγα λεπτά μετά την εισβολή των ΜΑΤατζήδων στο Πολυτεχνείο να γίνεται τόσο καλά στο νοσοκομείο που ως νέος δοσίλογος -με την κουκούλα του πρυτανικού αξιώματος- να υποδεικνύει τις «κρυψώνες» του ιδρύματος, σε αγαστή συνεργασία με τις μονάδες επιβολής της τάξης.

Τάξη που επιβλήθηκε από τους σοσιαλδημοκράτες χωρίς το κόστος των νεκρών από την πρωτόγονη επιβολή τάξης 22 χρόνια πριν. Έτσι είναι: η εξουσία εξελίσσεται, «εκλεπτίζονται» οι χειρισμοί της. Άλλωστε η επίφαση της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας παρέχει σαφώς αποτελεσματικότερο κοινωνικό έλεγχο από την «επίσημη» δικτατορία. Καθόλου τυχαία, τα αρμόδια υπουργεία, τα κόμματα και οι «επίσημοι φορείς» ήταν οι «μεγάλοι απόντες» της νύχτας. Γιατί να εκτεθούν άλλωστε; Από την ασφάλεια των σαλονιών τους παρακολούθησαν (όσοι δεν κοιμήθηκαν) τους πραιτωριανούς τους να κάνουν τη βρώμικη δουλειά. Μην ανησυχείτε όμως: θα τους δούμε να μιλούν για τον «υπερβάλλοντα ζήλο», να χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για το άσυλο, να αναλύουν την «έκπτωση των ηθικών αρχών της κοινωνίας».

Η κοινοβουλευτική δικτατορία τρίζει τα δόντια της. Καμιά επίφαση δημοκρατίας. Ευθυνόφοβοι οι «υπεύθυνοι», να πετούν το μπαλάκι της εισβολής ο ένας στον άλλον. Καμιά επίφαση δημοκρατίας. Να μετρούνε ζημιές, να μετρούμε ζωές (αλήθεια, πόσο «αποτιμάται» ένα σπασμένο κεφάλι, ή η αίσθηση θανάτου από ασφυξιογόνα;). Καμιά επίφαση δημοκρατίας.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΝΥΠΟΨΙΑΣΤΟΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ
ΚΑΝΕΝΑΣ ΟΜΗΡΟΣ ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ
18 ΝΟΕΜΒΡΗ 1995

Απεργία πείνας κάνουν κι οι Ηλίας Χατζηλιάδης και Γιάννης Αναγνώστου, που πιάστηκαν μαζί με τον Πάρη Σοφό στη Θεσσαλονίκη (βλ. προηγούμενες σελίδες) 💣 Την απεργία πείνας συνεχίζει κι ο Χριστόφορος Μαρίνος που εξακολουθεί να κρατείται, παρά το ότι στην κατ'αντιπαράσταση εξέταση με τους μάρτυρες, οι τελευταίοι διαβεβαίωσαν ότι ο Μαρίνος δεν είχε καμμιά σχέση με την ληστεία 💣 Χαμός έγινε το βράδυ της 17-18/11/95 και στην περιοχή του Λυκαβηττού. Αυτοκίνητο που είχε φύγει με τρεις επιβάτες από την κατάληψη της οδού Αλκαμένους «εντοπίστηκε» στον περιφερειακό του Λυκαβηττού και πιάστηκε από δέκα περιπολικά, ένα ελικόπτερο και καμμιά 30ριά Ζητάδες, για ν'αποδειχθεί τελικά ότι τα μολότωφ - που υποτίθεται πως κουβαλούσαν - ήταν μερικά σάντουϊτς προς ιδίαν χρήσιν ! 💣 **Ο Κώστας Καλαρέμας, στο μεταξύ, κρατούμενος στο Γενικό Κρατικό Νικαίας. συνεχίζει την απεργία πείνας και την βγάζει - δεν την βγάζει...** 💣 Γαλλία, Βέλγιο, Νότια Κορέα, Βραζιλία... Παντού ο κόσμος ξεσηκώνεται... Λέτε να μην τη βγάλει τελικά ο καπιταλισμός ; 💣 Κοντά σ'όλα τ'άλλα, αρρώστησε βαρειά κι ο πρωθυπουργός... Μέρα που την διάλεξε ! 💣 **Αλήθεια, ποιός ήταν ο γιατρός στων «πρώτων βοηθειών» που εφημέρευε το βράδυ της 17-18/11/95 ; Λέμε για εκείνον τον αλήτη που, όταν οι μπάτσοι οδήγησαν μπροστά του κρατούμενη με το κεφάλι ανοιγμένο και μισολιπόθυμη, ο «doctor brother», όπως τον αποκαλούσαν οι μπάτσοι, τους είπε : «Για αφήστε την. Να δούμε... Θα πέσει κάτω ;» και λίγο αργότερα αποφάνθηκε : «Δεν έχει τίποτε. Ψέμματα το κάνει!».** 💣 Αλήθεια, μήπως μπορεί κανείς να μας δώσει τα στοιχεία του νέου Κόφα (σημ. του Α. : Ο Κόφας ήταν ο γιατρός της χουντικής ασφάλειας που έδινε... ασπιρίνες στα θύματα των βασανιστηρίων)... 💣 Για τις 5 Μάρτη 1995 ανέβαλε το αυτόφωρο την δίκη των 25 ατόμων που πιάστηκαν έξω απ'το Πολυτεχνείο στις 17/11/95 💣 Στις 27 Νοέμβρη εξ άλλου, αναβλήθηκε - για μιαν ακόμη φορά - κι η δίκη των καταληψιών της βίλλας Αμαλίας, που είχαν πιαστεί **προληπτικά (!)** στο περσινό Πολυτεχνείο.

Σταυρόλεξο, διεθνή
και συνηθισμένη ύλη
- ελπίζουμε -
στο επόμενο τεύχος...
για την ώρα,
χωρίς σχόλια,
η γελοιογραφία
απ'την ΑΥΓΗ
της 23/11/95.

Λευτεριά
στον Κώστα Καλαρέμα,
Πάρη Σοφό,
Ηλία Χατζηλιάδη,
Γιάννη Αναγνώστου
και σ'όλους
τους αιχμαλώτους
του κοινωνικού πολέμου
που μαίνεται !